

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuni 2011. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Stichting de Thuiskopie versus Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Kohtuasi C-462/09) ⁽¹⁾

(Õigusaktide ühtlustamine — Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused — Direktiiv 2001/29/EÜ — Reprodutseerimise õigus — Erandid ja piirangud — Isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise suhtes kehtestatud erand — Artikli 5 lõike 2 punkt b ja sama artikli lõige 5 — Õiglane hüvitis — Isik, kes on kohustatud maksma tasu, millest rahastatakse seda hüvitist — Kahes erinevas liikmesriigis elavate isikute vaheline müük sidevahendi abil)

(2011/C 232/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stichting de Thuiskopie

Kostjad: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 5 lõike 2 punkti b ja lõike 5 tõlgendamine — Reprodutseerimise õigus — Õiglane hüvitis — Kahes erinevas liikmesriigis elavate isikute vaheline müük sidevahendi abil — Õigusnorm, mis ei võimalda hüvitise nõudmist

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas ning eelkõige selle artikli 5 lõike 2 punkti b ja sama artikli lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et põhimõtteliselt peab kõnealuse artikli lõike 2 punktis b sätestatud õiglast hüvitist maksma lõppkasutaja, kes teeb isikliku kasutamise eesmärgil autoriõigustega kaitstud teosest koopia. Sellel põhjal võivad liikmesriigid kehtestada isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu, mida peavad maksma isikud, kes teevad nimetatud kasutajatele kättesaadavaks reprodutseerimiseks kasutatavad seadmed, aparaadid ja andmekandjad, kuna neil isikutel on võimalik teenida sellise tasuna makstud summa tagasi lõppkasutajatelt sedalaadi kättesaadavaks tegemise eest võetavas hinnas.
2. Direktiivi 2001/29 ja eelkõige selle artikli 5 lõike 2 punkti b ning sama artikli lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kes on

kehtestanud süsteemi, mille kohaselt isikliku kasutamise eesmärgil reprodutseerimise tasu peab maksma kaitstud teoste reprodutseerimiseks kasutatava andmekandja tootja või importija, ja kelle territooriumil on tekkinud autoritele kahju seal elavate ostjate poolt nende autorite teoste isiklikul eesmärgil kasutamise tõttu, peab tagama, et need autorid saaksid tõepoolest õiglast hüvitist, millega hüvitatakse see kahju. Niisugusel juhul ei ole selle tulemuse saavutamise kohustuse osas tähtsust lihtsalt asjaolul, et kutseline müüja, kes müüb reprodutseerimiseks kasutatavaid seadmeid, aparaate ja andmekandjaid, asub mõnes muus liikmesriigis, kui see, kus elavad ostjad. Siseriiklik kohus peab juhul, kui ei ole võimalik tagada ostjate õiglase hüvitise sissenõudmist, tõlgendama siseriiklikku õigust nii, et selle hüvitise saab sisse nõuda isikult, kes tegutseb kutsetegevuse raames.

⁽¹⁾ ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 16. juuni 2011. aasta otsus (Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) eelotsusetaotlus) — Marija Omejc versus Republika Slovenija

(Kohtuasi C-536/09) ⁽¹⁾

(Ühine põllumajanduspoliitika — Ühenduse toetusavad — Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Määrus (EÜ) nr 796/2004 — Kohapealse kontrolli läbiviimise takistamine — Mõiste — Põllumajandustootja, kes ei ela põllumajandusettevõttes — Põllumajandustootja esindaja — Mõiste)

(2011/C 232/11)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upravno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Marija Omejc

Kostja: Republika Slovenija

Ese

Eelotsusetaotlus — Upravno sodišče Republike Slovenije — Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetusavade ühiseeskirjad ja teatavad toetusavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, lk 18; ELT eriväljaanne 03/44, lk 243) artikli 23 lõike 2 tõlgendamine — Mõiste „kohapealse kontrolli läbiviimise takistamine” — Mõiste „põllumajandustootja esindaja” juhul, kui põllumajandustootja ei ela põllumajandusettevõttes

Resolutsioon

1. Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid, artikli 23 lõikes 2 esinevad sõnad „takistab kohapealse kontrolli läbiviimist” vastavad liidu õiguse autonoomsele mõistele, mida tuleb kõikides liikmesriikides tõlgendada ühetaoliselt nii, et see hõlmab peale tahtliku käitumise ka muid tegusid või tegevusetust, mida võib pidada põllumajandustootja või tema esindaja hooletuse tulemuseks ja mille tagajärjel oli kohapealse kontrolli tervikuna läbiviimine takistatud, kui põllumajandustootja või tema esindaja ei ole võtnud kõiki meetmeid, mida võib temalt mõistlikult oodata, et tagada, et kontroll tervikuna toimub.
2. Asjaomase abi taotluste tagasilükkamine määruse nr 796/2004 artikli 23 lõike 2 alusel ei sõltu sellest, kas põllumajandustootjat või tema esindajat teavitati kohaselt sellest kohapealse kontrolli osast, kus on vajalik tema osalemine.
3. Määruse nr 796/2004 artikli 23 lõikes 2 osutatud mõiste „esindaja” on liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb kõikides liikmesriikides tõlgendada ühetaoliselt nii, et see hõlmab kohapealse kontrolli puhul iga teovõimelist täisealist isikut, kes elab põllumajandusettevõttes ja kellele on usaldatud vähemalt üks osa ettevõtte haldamisest, niivõrd, kui põllumajandustootja on selgelt väljendanud tahet volitada teda end esindama ning kohustub seega võtma vastutuse kõigi selle isiku tegude ja tema tegevusetuse eest.
4. Määruse nr 796/2004 artikli 23 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et põllumajandustootja, kes ei ela põllumajandusettevõttes, mida ta juhib, on kohustatud nimetama esindaja, kes on ettevõttes üldiselt alati kättesaadav.

⁽¹⁾ ELT C 63, 13.3.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 16. juuni 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-10/10) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — Uurimis- ja õpetamisülesannetega tegelevatele organisatsioonidele tehtud annetuste mahaarvamine — Mahaarvamise piiramine riigi territooriumil asuvatele organisatsioonidele tehtud annetustega)

(2011/C 232/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja W. Mölls)

Kostja: Austria Vabariik (esindaja: C. Pesendorfer)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikli 56 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3) artikli 40 rikkumine — Siseriiklikud õigusnormid, mis seavad uurimis- ja õppeasutustele tehtavalt annetustelt maksusoodustuse andmise sõltuvaks tingimusest, et annetuse saaja asub selle riigi territooriumil

Resolutsioon

1. Kuna Austria Vabariik lubab uurimis- ja õpetamisülesannetega tegelevatele organisatsioonidele tehtud annetused maksustamisel maha arvata üksnes siis, kui need organisatsioonid asuvad Austrias, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklist 56 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40.

2. Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 63, 13.3.2010.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 16. juuni 2011. aasta otsus (Højestereti (Taani) eelotsusetaotlus) — Unomedical A/S versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-152/10) ⁽¹⁾

(Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombi- neeritud nomenklatuur — Üksnes dialüsaatorites (tehis- neerud) kasutatavad plastist dialüüsi kogumiskotid — Üksnes kateetrites kasutatavad plastist uriinikogumiskotid — Rubriigid 9018 ja 3926 — Mõisted „osad” ja „tarvikud” — Muud plasttooted)

(2011/C 232/13)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Unomedical A/S

Kostja: Skatteministeriet

Ese

Eelotsusetaotlus — Højesteret — Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) I lisa tõlgendamine — Üksnes tehise- nede juures kasutamiseks mõeldud plastist kogumiskotid — Klassifitseerimine alamrubriiki 9018 90 30 või 3926 90 99 — Üksnes kateetrites kasutatavad plastist kogumiskotid — Klassi- fitseerimine alamrubriiki 9018 39 00 või 3926 90 99 — Mõiste „osad ja tarvikud”